

[Justitsministeren.]

ministeren en del materiale til belysning af det nødvendige i en udvidelse af bevillingsrammerne for justitsministeriet; det er tanken i nær fremtid at drøfte en sådan udvidelse, og jeg håber da, at der i stigende takt vil kunne investeres i byggeri for rets- og politikvæsenet bl. a. i Københavns omegn.

Enggaard: Jeg vil gerne takke justitsministeren for den fyldige redegørelse for situationen på de områder, mit spørgsmål gælder.

Det fremgår også af justitsministerens redegørelse, at der nok nogle steder er planer under udarbejdelse, og at man har forskellige projekter liggende, men at vanskelighederne ved at nå den tilstand, som var tilsigtet for nogle år tilbage, fortsat vil være betydelige. I den forbindelse er det utvivlsomt rigtigt, når justitsministeren påpeger, at en kontakt til finansministeren kan være nødvendig og måske egentlig også til økonomiministerens, for i det 3 års budget, som jeg omtalte i min motivering af spørgsmålet, jeg er de beløb, der er afsat, vel knap nok tilstrækkelige til opfyldelse af den plan, vi alene for dette område har set i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Antonsen* til justitsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at der i lov af 11. februar 1863 om Københavns politi m. v. findes en sådan straffebestemmelse, at en kvinde for nylig har kunnet idømmes en bøde på 100 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 3 dage, alene fordi hun ikke på forlangende opgav navn og adresse til to politibetjente, som efter pressens oplysninger udelukkende havde henvendt sig til hende på gaden, fordi de mente, at hun havde behov for hjælp, hvad hun afslog?“

Skriftlig begrundelse:

Det fremgår af § 13 i lov om Københavns politi, at en person er pligtig til på forlangende at opgive navn og adresse til politiet. En bestemmelse af denne art er formentlig rimelig og nødvendig for politiet i dets ar-

bejde med at opklare lovovertrædelser og opretholde ro og orden.

Det har imidlertid vist sig, at bestemmelsen anvendt efter sin ordlyd kan føre til helt urimelige konsekvenser, idet en kvinde fredag den 26. maj i dommervagten i København blev idømt 100 kr. i bøde med en forvandlingsstraf af 3 dages hæfte, efter at hun havde afslået at oplyse navn og adresse. Hun kom til at afsone de 3 dages hæfte, idet hun ikke havde de 100 kr. på sig.

Grunden til, at to politibetjente henvendte sig til hende natten til fredag på Rådhuspladsen i København, var ifølge avisreferater, at hun virkede synlig nervøs, og at de derfor ville hjælpe hende, hvis hun havde hjælp behov. På anfordring nægtede hun at opgive navn og adresse, hvorefter politibetjentene anholdt hende. I fredagens løb blev hun fremstillet i dommervagten, hvor hun som nævnt blev dømt alene for overtrædelser af denne gamle lovs bestemmelse om, at enhver er pligtig at opgive navn og adresse.

Det forekommer unægtelig ejendommeligt, at det, der startede som en hjælpeaktion fra politiets side, endte med, at den unge kvinde måtte afsone 3 dages hæfte.

Første næstformand (From): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Antonsen: Efter lov af 11. februar 1863 om Københavns politi blev en kvinde i sidste uge idømt en bøde på 100 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 3 dage, alene fordi hun ikke på forlangende opgav navn og adresse til to politibetjente, som ifølge pressens oplysninger udelukkende havde henvendt sig til hende på gaden, fordi de mente, at hun havde behov for hjælp, hvad hun afslog.

Finder justitsministeren dette rimeligt? Jeg må erkende, at en bestemmelse af denne art formentlig er rimelig og nødvendig for politiet i dets arbejde med at opklare lovovertrædelser og opretholde ro og orden, men det må dog være således, at der foreligger særlige omstændigheder, som gør, at politiet med rette kan kræve navn og adresse afgivet.

Der er i Karnovs lovsamling henvist til to domme, der vedrører denne bestemmelse